

ква сътрудникъ на св. апостола Павла е билъ св. Климентъ, български епископъ, за когото говори и самия св. апостолъ Павелъ въ посланието къмто филипийцитѣ въ IV глава 3 стихъ; той е произхождалъ отъ древнитѣ иллирийски българи, коренни жители на Балканския полуостровъ. Древната апостолска Иллирийска църква е първата християнска църква основана отъ св. апостола Павла въ Европа въ Иллирия на Балканския полуостровъ; (Дѣян. XVI глава). тя е била основана отъ древнитѣ иллирийски българи, които сж били просвѣтени и най-добре умствено приготвени за да възприематъ възвишеното християнско евангелско учение. Старата България е граничила съ старата Гърция по течението на р. Бистрица, която изтича отъ Костурското езеро и се влива въ Солунския заливъ. Древнитѣ иллирийски българи, отъ които е произлизалъ и св. Климентъ, български епископъ, който е билъ сътрудникъ на св. апостола Павла при основаването на иллирийската църква въ стара класическа България или втора Македония, отсетне, като сж дошли славянитѣ на Балканския полуостровъ, сж се смѣсили съ тѣхъ и сж се ославянили, като сж изгубили и своя древенъ български езикъ, на когото тѣ сж говорили до преди Христа, когато сж изповѣдвали езическата религия.

Нека сега да пристѣпимъ да изложимъ историята на древната апостолска иллирийска църква (Рим. XV глава, 19 стихъ) на основание указанитѣ пророчества въ Апокалипсиса, III глава, 7—14 стихъ.

Тѣзи пророчески думи се отнасятъ до блаженейшия западенъ иллирийски първо-юстиниановски архиепископъ, приемника на св. Апостола Павла и главата на древната апостолска иллирийска първо-юстиниановска самостоятелна църква, църковнитѣ привилегии на която сж дадени отъ Св. Отци на V вселенски съборъ, при съгласието и на тогавашния римски папа Вигилий, който въ времето на V вселенски съборъ се е случилъ въ Цириградъ, и при всичко, че лично не е заседавалъ на V вселенски съборъ, но е подписалъ съборнитѣ актове. Древната апостолска иллирийска църква до V вселенски съборъ е влизала въ църковния диоцезъ на римската древна апостолска църква (11 и 131 новели на Юстинианъ Велики). Когато византийския императоръ Юстинианъ Велики, който е произлизалъ отъ ославяненитѣ древни